

[Svend Jørgensen.]

det er i hvert Fald ikke Sukkerfabrikkernes og heller ikke Sukkerroedyrkernes Skyld.

Saa har jeg endelig et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Tholstrup, som foreslaar, at man med en flot Haandbevægelse ophæver hele denne Sukkerordning — af hvilken saa mange Menneskers hele Ve og Vel er afhængig —, for de gyldne Dage for Sukkerindustrien er forbi, fastslaar det ærede Medlem, Sukkereksporten er dødsdømt, fortsætter han. Se, saadanne flotte Udtalelser hører jo kun hjemme i Fantasiens Verden, hvor saa mange andre af Retsforbundets Ideer og Paastande for øvrigt hører hjemme. Det er saadan, at vi simpelt hen ikke kan undvære Sukkereksporten i Øjeblikket. Den højtærede Handelsminister var inde paa Spørgsmaalet, og jeg vil understrege den Udtalelse, som Ministeren fremsatte om, at Sverige stadig er villig til at aftage endogsaa betydelige Mængder af vor Eksport af Sukker; der er Tale om ikke mindre end 25 000 t, som dog maaske skal leveres over dette og næste Aar. I Aar har vi ligeledes haft en betydelig Rest tilbage til Udførsel. Ogsaa Norge og Finland er, som jeg nævnte i min indledende Tale, meget stærkt interesserede i vort Sukker. Vi maa derfor stadig være indstillet paa, at en saa betydelig Handel som den, vi hidtil har haft med disse Lande, skal fortsættes. Den er i meget, meget høj Grad ønskelig og nødvendig for hele vort Erhvervsliv.

Tholstrup: Den højtærede Minister sagde, at jeg havde henvist til Forholdene i Mexico. Jeg har kun nævnt Mexico som et af Produktionslandene og sagde, at Prisen i Mexico var gaaet ned til et halvt Hundrede Øre. Jeg nævnte ogsaa, at paa Cuba var Prisen nede paa omkring 60 Øre. Det var kun for at understrege, at Priserne paa Sukker paa Verdensmarkedet er faldende. Det understreger ogsaa det, jeg sagde, som det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen var ked af: at de gyldne Dage for Sukkereksporten er forbi. Jeg sagde ikke Sukkerindustrien, jeg sagde Sukkereksporten, det er ikke helt det samme.

Der ønskes Garanti for, at vi ogsaa har Sukker til næste Verdenskrig, og der siges, at den 10-aarige Sukkerordning vil

sikre os Sukker i Tilfælde af, at vi faar en Verdenskrig til. Det kan man selvfølgelig godt sige, men hvis denne Sukkerordning bevirker, at Landet forarmes paa andre Punkter, staar vi jo ikke bedre rustet til at tage en Krig til. Derfor maa vi hellere lade Produktionen tilpasse sig efter Prisen og saa finde os i den Pris, der nu kan blive. Men jeg tvivler slet ikke om, at dansk Landbrug vil være i Stand til at konkurrere selv med Raasukker, naar det faar den Frihed, som mit Partis politiske Program gaar ud paa at give det, saaledes at Skatten flyttes væk fra Produktion og Forbrug over paa Grundværdier og ikke-arbejdsskabte Indtægter.

Med Hensyn til Sukkerets storhandelspolitiske Gavn vil jeg sige, at de Varer, som Sukkeret skubber ud, er Varer, som vi kan eksportere med lige saa stor Fordel, ja, oven i Købet med større Fordel, fordi vi faar mere for dem, end vi vil kunne faa for Sukkeret i Fremtiden. Det drejer sig om Kartofler, det drejer sig om Flæsk og Smør. Hvis Produktionen af Sukker gaar ned, stiger Produktionen af de tre Ting, det er ganske givet. Det er ikke saaledes, at en Sukkerroemark, der nedlægges, bliver lagt brak og ikke mere bliver brugt til noget. I øvrigt drejer det sig ved den Sukkereksport paa de 25 000 t, som der er Tale om, saa vidt jeg ved, om 1947's Høst. Saa vidt jeg ved, er der endnu ikke afsat et eneste kg Sukker af 1948's Høst, og det er jo 1948's Sukker, der er Tale om i Dag. I 1948 maa vi regne med, at vi kommer nærmere ved de Priser, som nu er begyndt at slaa igennem i Mexico og paa Cuba, og jeg tror ikke, at Svenskerne betaler os i Danmark en højere Pris for Sukkeret, end de kan faa det for de andre Steder. Jeg tror ikke, man her afslører noget, jeg tror, Svenskerne er ganske godt orienterede om, hvad Sukkeret koster i de andre Dele af Jordkloden.

Den højtærede Minister spurgte, om jeg kunde give Garanti for lønnende Eksportpriser. Nej, det kan jeg ikke. Men kan Ministeren maaske give Garanti for lønnende Eksportpriser? Ja, det kan man maaske nok ved at lave en Tilskudspolitik, men det bliver jo ikke noget, Landet som saadant kan bygge sin Økonomi paa. Endvidere: Om jeg turde tage Ansvar